Rather, actually; anything that was picked

אלא לעולם כל הגלקט -

Overview

The גמרא now retracts and says that since אין ברירה maintains אין ברירה, we must say that the צנועים declared 'anything which was picked, will be redeemed with these monies'. ר' יוחנן reconciles the views of רוספות.

asks: תוספות

הקשה רבינו טוביה תקשה דרבי יוחנן אדרבי יוחנן דלית ליה לרבי יוחנן ברירה - הקשה רבינו טוביה תקשה דרבי יוחנן אדרבי יוחנן דלית ליה לרבי יוחנן ברירה - מחזירין זל"ז ביובל מאון שחלקו לקוחות הן as is evident from his ruling regarding ברירה מאור האחין שחלקו לקוחות הן הלכה כסתם משנה וסתם מתניתין בהלוקחי כרבי מאיר דאית ליה ברירה - והאמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה וסתם מתניתין בהלוקחי משנה maintains universally that the ruling is like an anonymous משנה משנה דון מן הכותים regarding the case of הלוקח יין מן הכותים יין מן הכותים שונה בדירה יש ברירה בייש ברירה בייש ברירה ייש ברירה בייש ברירה -

חוספות anticipates a possible resolution to this question:

ואף על גב דבסתמא דצנועים² לית ליה ברירה -

And even though that the סתם משנה disagrees with ברירה, so we can say that ר"י follows that -

תוספות rejects this solution:

מכל מקום תקשה מאי אולמיה דהאי סתמא מהאי סתמא -

Nevertheless the difficulty remains, why is this צנועים of צנועים stronger than this אין ברירה משנה of אין ברירה maintain ר"י maintain אין ברירה despite the fact that the משנה of יש ברירה indicates that יש ברירה!

חוספות offers a possible answer:

-

¹ Our אמג cites the הר"י ור" ור"ש ור" in which there is a dispute between "מרא and בריית 'ור" ור" ור" ור" וה". However the מט' ממנה in דמאי פ"ז מ"ד משנה just cites anonymously the view of "ע ברירה that השנה 'According to הלכה כסתם משנה, who maintains universally that משנה as indicated in this יש ברירה as indicated in this משנה.

² See previously on the עמוד א' עמוד א' (who did not want people to transgress the prohibition of eating כרם רבעי outside ירושלים) would redeem the כרם רבעי. This could have been done by them proclaiming in the morning that whatever will be picked today by the passersby shall be exchanged (מחולל) on these monies. The advantage of doing it in this manner is that the פירות are still in the רשות of the owner. The disadvantage is that for the הילול to be effective we need to rely on ברירה. It could also be done by saying at the end of the day whatever was picked today shall be מחולל on these monies. The advantage is that we do not require ברירה (since they we already picked). The disadvantage is that the owner is שולל הנלקט the חולל are no longer in his חשנה chose the latter option of להנלקט (whatever was gathered), since the משנה maintains משנה so the former option is untenable.

ישמא רבי יוחנן היכא שמתנה בפירוש⁵ לא קאמר ר' יוחנן דאין ברירה⁴ - And perhaps we can say on behalf of ר"י that in a case where he stipulates explicitly, אין ברירה -

תוספות anticipates an additional difficulty:

רבריש כל הגט (שם לי) דקאמר רבי יוחנן אף אחרון אינו פוסל משום דאין ברירה - And in the beginning of פרק כל הגט, where ר"י ruled even the last case does not invalidate her from פרק כהונה, because the ruling is אין ברירה, even though there was a specific stipulation made initially (just like by הלוקח יין where we say (ויש ברירה) –

responds:

שאני התם דכתיב וכתב לה דמשמע שיהיה צריך שיהיה מבורר בשעת כתיבה There (by a גו) it is different, for it is written וכתב לה (and he shall write for her),
which indicates that there is a necessity that it should be defined at the time of
the writing, therefore by גט we do not say יש ברירה, even if it was explicitly stipulated כמו שמפורש בריש⁶ כל הגט:

As it is stated explicitly in the beginning of פרק כל הגט.

Summary

ר' יוחנן maintains אין ברירה where initially there was no explicit stipulation; where he was mas מתנה בפירוש, there seems to be a dispute in the משניות, except for a אין ברירה say אין ברירה.

Thinking it over

The גמרא אמרא here asked how can כל המתלקט (in the future) which means יש (in the future) which means כל המתלקט, when ר"י maintains אין ברירה (by האחין שחלקו). However according to תוספות what is the question since by כל המתלקט be was מתנה בפירוש but not by האחין שחלקו 7 !

³ The משנה of יש ברירה which maintains יש ברירה is in a case where the person initially stated explicitly, 'the wine which I will draw out later should be ה"י, in that case, י" (possibly [see footnote # 4]) agrees that יש ברירה, since there was an explicit stipulation. It is only in a case of האחין שחלקו where no stipulation was made initially that he should acquire whichever part he will eventually receive, does אין ברירה.

⁴ י"י maintains אין ברירה when there was no initial stipulation (like האחין שחלקו). However where there was an initial stipulation, the אין ברירה argue. יש ברירה maintains יש ברירה, and the צנועים of צנועים maintains אין ברירה (therefore it cannot be in a case where he says, 'whatever they will pick').

⁵ א.ם. The awa (on בד,א-ב) mentions various cases where the divorce is invalid. The last case is where a person (who had two wives with the same names), told a scribe, 'write a גע to whichever wife I will decide later to divorce', it is invalid. There is a dispute there whether a woman who received one of these invalid divorces is prohibited to a בפסלת מן הכהונה since she received a bill of divorce. בפסלת מן הכהונה for since the rule is אין ברירה, it is no גע at all.

 $^{^{6}}$ נה,א סר, כד,ב תוד"ה לאיזו in the גמרא which states בעינן לה לשמה... בהא קאמר ר"י וכו' דבעינן ה

 $^{^7}$ See מהרש"א.